DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

Warszawa, 15 listopada 1956 r. Nr 5 Poz. 57—64

TREŚĆ:

57.

ZARZĄDZENIE nr 77 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 9 listopada 1956 r.

w sprawie organizacji wynalazczości i stosowania przepisów z zakresu wynalazczości pracowniczej.

(Te 10/10523/56)

W celu uniknięcia wątpliwości, związanych z organizacją służb wynalazczości jak i stosowaniem przepisów wykonawczych z zakresu wynalazczości w resorcie Ministra Budownictwa — do czasu wydania odmiennych przepisów — ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Centralne zarządy i zjednoczenia (równorzędne jednostki) resortu Ministra Budownictwa obowiązują w zakresie przepisów o wynalazczości pracowniczej akty normatywne wydane przez byłe resorty Ministrów Budownictwa Przemysłowego oraz Miast i Osiedli.

2. Centralne zarządy i zjednoczenia (równorzędne jednostki) byłego resortu Ministra Budownictwa Przemysłowego obowiązują w szczególności:

a) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 92 z dnia 19 kwietnia 1956 r. w sprawie wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu projektów racjonalizatorskich,

b) okólnik Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 26 z dnia 6 czerwca 1956 r. w sprawie finansowania wynalazczości pracowniczej,

c) pismo okólne Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli nr 37 z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie biuletynów tematycznych dla racjonalizatorów.

3. Wymienione w ust. 2 akty normatywne opublikowane są pod poz. 97, 101, 102 w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli nr 14 z roku 1956.

§ 2. 1. Centralne Zarządy: Budowy Elektrowni, Budownictwa Przemysłowego „Śląsk", Remontu Maszyn Budowlanych, oraz wszystkie zjednoczenia (równorzędne jednostki) resortu Ministra Budownictwa (w tym wydzielone Zjednoczenia: Przemysłowe Budowy Huty im. Lenina, Budowy Pieców Przemysłowych), w których istniały dotychczas komórki wynalazczości — wykonują czynności związane z wynalazczością pracowniczą.

2. Do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, obowiązane są również Centralne Zarządy resortu Ministra Budownictwa: Projektowania, Produkcji Elementów Budowlanych, Transportu Budownictwa, które przejęły istniejące dotychczas komórki wynalazczości w Centralnych Zarządach: Biur Projektów, Produkcji Pomocniczej, Transportu byłego resortu Ministra Budownictwa Przemysłowego.

§ 3. 1. Centralne zarządy resortu Ministra Budownictwa nie wymienione w § 2 z wyjątkiem Centralnych Zarządów: Zaopatrzenia, Szkolenia Zawodowego Budownictwa przejmą z dniem 1 stycznia 1957 r. czynności, związane z wynalazczością pracowniczą.

2. Zarząd Techniki przekaże centralnym zarządom w dniach 28 i 29 grudnia 1956 r. materiały i niezałatwione sprawy z zakresu wynalazczości, podlegające kompetencji centralnych zarządów.

3. Zjednoczenia (równorzędne jednostki), których sprawy z zakresu wynalazczości pracowniczej rozstrzygał ostatecznie Zarząd Techniki — począwszy od 20 grudnia 1956 r. w sprawach tych zwracają się bezpośrednio do właściwych centralnych zarządów.

§ 4. 1. Zarząd Techniki opracuje w terminie do 20 listopada 1956 r. projekt zarządzenia w sprawie organizacji wynalazczości pracowniczej oraz tryb postępowania organów właściwych do kierowania ruchem wynalazczości w resorcie Ministra Budownictwa.

2. Centralne zarządy (równorzędne jednostki) zabezpieczą odpowiednie kwoty na wydatki związane z działalnością komisji wynalazczości.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 listopada 1956 r.

M I N I S T E R
wz. **Cz. Bąbiński**

58.

ZARZĄDZENIE nr 78 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 13 listopada 1956 r.

w sprawie zmiany zasad premiowania pracowników Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Remontu Maszyn Budowlanych Budownictwa Przemysłowego i Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Sprzętu Budownictwa Miejskiego.

(ZP/3/56)

§ 1. W porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wprowadza się regulamin premiowania pracowników, zatrudnionych w Biurze Konstrukcyjno-Technologicznym Remontu Maszyn Budowlanych Budownictwa Przemysłowego i Biurze Konstrukcyjno-Technologicznym Sprzętu Budownictwa Miejskiego, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1956 roku.

2. Z dniem 1 października 1956 roku pracowników wymienionych w § 1 nie obowiązują:

1) załącznik nr 2 do zarządzenia nr 100 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 sierpnia 1954 roku w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów budownictwa przemysłowego (Biul. MBPrzem. nr 18, poz. 108),

2) załącznik nr 1 do zarządzenia nr 221 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 października 1954 roku w sprawie zasad wynagradzania pracowników Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Sprzętu Budownictwa Miejskiego, nadzorowanego przez Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego.

M I N I S T E R
wz. **St. Bęć**

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 78 Ministra Budownictwa z dnia 13 listopada 1956 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników zatrudnionych w Biurze Konstrukcyjno-Technologicznym Remontu Maszyn Budowlanych Budownictwa Przemysłowego i Biurze Konstrukcyjno-Technologicznym Sprzętu Budownictwa Miejskiego, wynagradzanych według systemu czasowo-premiowego.

Pracownicy Biur wynagradzani według systemu czasowo-premiowego dzielą się na trzy grupy premiowe:

Grupa I — obejmuje następujących pracowników:
1. główny projektant, główny konstruktor,
2. kierownik zespołu,
3. starszy projektant,
4. starszy kalkulator kosztorysowy,
5. projektant,
6. kalkulator kosztorysowy,
7. starszy asystent,
8. asystent,
9. kreślarz;

Grupa II — obejmuje następujących pracowników:
1. dyrektor,
2. naczelny inżynier
3. zastępca naczelnego inżyniera,
4. główny technolog i inni główni specjaliści,
5. kierownik działu produkcyjnego lub działu studiów,
6. pracownicy komórki studiów,
7. kierownik pracowni,
8. kierownik komórki kontroli technicznej, starszy kontroler techniczny i kontroler techniczny;

Grupa III — obejmuje następujących pracowników:
1. kierownicy działów: organizacji i produkcji, planowania administracji i zaopatrzenia, oraz pracownicy do spraw personalnych,
2. kierownicy sekcji w działach wymienionych w pkt 1.
3. starszy inspektor produkcji, starszy planista, starszy ekonomista,
4. starszy referent zaopatrzenia, transportu itp.,
5. kierownik archiwum technicznego,
6. kierownik pracowni wykończeniowej,
7. kreślarze nie zatrudnieni bezpośrednio przy projektowaniu,
8. starszy fotokopista, fotokopista,
9. starszy introligator, introligator.

Zasady premiowania pracowników I grupy

§ 1. 1. Pracownicy I grupy są premiowani według następujących wskaźników premiowych:

wskaźnik „A“ — za wykonanie prac w terminie,
wskaźnik „B“ — za jakość i ekonomiczność wykonanych prac.

2. Wysokość funduszu premiowego za wskaźnik „A“ wynosi 30% wynagrodzeń zasadniczych.

3. Wysokość funduszu premiowego za wskaźnik „B“ wynosi 25% wynagrodzeń zasadniczych.

4. Rozliczenie obu funduszów następuje co pół roku kalendarzowego.

5. Przerzuty kwot pomiędzy funduszami przeznaczonymi na premie za wskaźnik „A" i „B" są niedozwolone.

§ 2. Wysokość premii za terminowość (wskaźnik „A") ustala co miesiąc dyrektor biura dla zespołów pracujących na podstawie wspólnych miesięcznych planów operatywnych.

1. Premię za terminowość (wskaźnik „A") wypłaca się:

1) za dotrzymanie wszystkich terminów końcowych stadiów dokumentacji lub jej części, przy jednoczesnym zaawansowaniu pozostałych prac, zgodnie z planem — do 30% sumy wynagrodzeń zasadniczych pracowników zespołu faktycznie wykonujących prace, objęte planem operatywnym zespołu w danym miesiącu,
2) za skrócenie terminów kończonych stadiów lub ich części, przy jednoczesnym zaawansowaniu pozostałych prac zgodnie z planem — do 50% sumy wynagrodzeń zasadniczych pracowników zespołu faktycznie wykonujących prace projektowe, objęte planem operatywnym zespołu na dany miesiąc.

2. Za niedotrzymanie terminu jakiegokolwiek końcowego stadium lub jego części z winy zespołu — premię ustaloną w sposób podany w ust. 1 pkt 1) i 2) zmniejsza się od 1 do 2% za każdy dzień opóźnienia w zależności od ważności pracy. Dni opóźnienia wykonania poszczególnych opracowań sumuje się.

Dyrektor biura przy ustaleniu premii nie uwzględnia skrócenia terminów jednych opracowań, jeżeli inne opracowania zostały opóźnione. W przypadkach tych nie może być przyznana premia obliczona według postanowień ustalonych w ust. 1 pkt 2).

3. Gdy opóźniona praca została zakończona w miesiącu następnym ustalenie premii następuje według zasad zawartych w ust. 2. Np. zespół opóźnił termin wykonania jednego z projektów o 5 dni: planowany termin wykonania 28 maja, wykonano dnia 3 czerwca.

W takim przypadku nie może mieć zastosowania przepis ust. 1 pkt 2) w stosunku do miesiąca maja i czerwca. Nastąpi natomiast zmniejszenie premii obliczonej według postanowień zawartych w ust. 1 pkt 1) w miesiącu maju za 3 dni opóźnienia i w miesiącu czerwcu za 2 dni.

4. W przypadku, gdy miesięczny plan operatywny nie przewiduje zakończenia żadnej pracy, premia może być ustalona najwyżej w wysokości przyznanej w poprzednim miesiącu.

5. Wysokość premii dla poszczególnych pracowników zespołu zatwierdza dyrektor na wniosek kierownika zespołu lub pracowni w granicach premii przyznanej dla zespołu.

6. Kierownik działu, pracowni lub zespołu uwzględnia przy ustalaniu premii dla poszczególnych pracowników:

1) wkład pracy każdego z nich w zakresie terminowego lub przedterminowego wykonania poszczególnych prac,
2) zaniedbania, które spowodowały lub mogłyby spowodować opóźnienie wykonanych prac w terminie.

§ 3. 1. Premię za wskaźnik „B" wypłaca się w okresach kwartalnych za wysoką jakość i ekonomiczność opracowanych projektów oraz uwzględnienie w opracowanych projektach postępu technicznego i rozwiązań typowych.

2. Premię za wskaźnik „B" dla zespołu w wysokości do 40% sumy wynagrodzeń zasadniczych pracowników zespołu ustala dyrektor biura na podstawie dokonanej przez Radę Techniczną oceny jakości i ekonomiczności prac projektowych, zakończonych w danym kwartale.

3. W przypadku niezakończenia w kwartale żadnej z prac, dyrektor biura może przyznać premię za wskaźnik „B" w wysokości nie wyższej od uzyskanej przez zespół w poprzednim kwartale.

4. Podział przyznanej dla zespołu premii pomiędzy poszczególnych pracowników zatwierdza dyrektor biura na wniosek kierownika pracowni.

5. W przypadku uzasadnionej reklamacji jakości opracowań, dyrektor biura obowiązany jest pozbawić zespół, który dokumentację opracował, częściowo lub całkowicie premii za wskaźnik „B". Decyzja w tym zakresie może dotyczyć jednego lub kilku okresów premiowych.

Zasady premiowania pracowników II grupy

§ 4. 1. Planowany fundusz premiowy dla pracowników II grupy premiowej wynosi 55% sumy wynagrodzeń zasadniczych.

2. Niezależnie od ustaleń zawartych w pkt 1 tworzy się dla pracowników II i III grupy premiowej dodatkową pulę premiową poza planami funduszu płac, w wysokości 12% sum wypłaconych premii za wskaźnik „B" pracownikom I grupy premiowej.

Rozliczenie planowanego funduszu premiowego następuje w okresach półrocznych, zaś rozliczenie ponadplanowej puli premiowej następuje z końcem roku kalendarzowego.

§ 5. 1. Wysokość premii dla pracowników zaliczonych do II grupy ustala się według następujących zasad:

dyrektor biura, naczelny inżynier, zastępca naczelnego inżyniera, kierownicy działów produkcyjnych i kierownicy pracowni mogą otrzymać premię:

a) za wykonanie i przekroczenie planu oraz dotrzymanie i skrócenie terminu — w wysokości do 50% (pięćdziesiąt procent) wynagrodzenia zasadniczego,
b) za osiągnięcie wysokiej jakości, obniżenie kosztów oraz stosowanie typowych rozwiązań — w wysokości do 30% (trzydzieści procent) wynagrodzenia zasadniczego.

2. Premia, o której mowa w ust. 1 pkt a), może być przyznana zastępcy naczelnego inżyniera, kierownikom działów produkcyjnych i kierownikom pracowni w następującej wysokości:

a) przy wykonaniu lub przekroczeniu planu produkcji i wydajności oraz dotrzymaniu wszystkich terminów od 30% do 50% wynagrodzenia zasadniczego,
b) przy wykonaniu lub przekroczeniu planu produkcji i wydajności oraz dotrzymaniu terminów w 99% — do 24% wynagrodzenia zasadniczego,
c) przy wykonaniu lub przekroczeniu planu produkcji i wydajności oraz dotrzymaniu terminów w 98% — do 18% wynagrodzenia zasadniczego,
d) przy wykonaniu lub przekroczeniu planu produkcji i wydajności oraz dotrzymaniu terminów w 97% — do 12% wynagrodzenia zasadniczego,
e) przy wykonaniu lub przekroczeniu planu produkcji i wydajności oraz dotrzymaniu terminów w 96% — do 6% wynagrodzenia zasadniczego,
f) przy dotrzymaniu terminów poniżej 96% premia nie przysługuje.

3. Główni specjaliści mogą otrzymać premię:

a) za wysoką jakość opracowań do 35% (trzydzieści pięć procent),
b) za obniżenie kosztów projektowanych rozwiązań do 20% (dwudziestu procent).

c) za stosowanie projektów typowych i powtarzalnych do 25% (dwudziestu pięciu procent).

4. Pracownicy komórek studiów mogą otrzymać premię:

a) za wykonanie pracy w terminie w wysokości 30% (trzydzieści procent),

b) za jakość i ekonomiczność do 50% (pięćdziesiąt procent).

W usprawiedliwionych przypadkach nie wykonania pracy w terminie dyrektor biura może ustalić niższy procent premii od przewidzianego w pkt a) oraz zezwolić na wypłatę premii za jakość i ekonomiczność, niezależnie od zmniejszenia premii za terminowość.

5. Pracownicy komórek kontroli technicznej mogą otrzymać do 75% (siedemdziesiąt pięć procent) premii z wyjątkiem kontrolerów technicznych, których premia nie może przekroczyć 70% (siedemdziesiąt procent).

Wysokość premii dla tej grupy pracowników ustala dyrektor biura, uwzględniając ilość oraz wyniki przeprowadzonej kontroli opracowań projektowych.

W razie zgłoszenia przez Radę Techniczną lub zleceniodawcę uzasadnionych reklamacji co do jakości opracowanej dokumentacji dyrektor biura powinien pozbawić przez pewien okres premii pracownika, który przeprowadzał kontrolę techniczną reklamowanego opracowania.

§ 6. 1. Wysokość premii dla dyrektora i naczelnego inżyniera ustala dyrektor centralnego zarządu.

2. Warunkiem przyznania premii dla dyrektora i naczelnego inżyniera jest wykonanie planu produkcji i wydajności co najmniej w 100% oraz dotrzymanie co najmniej w 100% terminów opracowań dokumentacji ustalonych przez centralny zarząd jako specjalnie terminowych. Przy ustalaniu wysokości premii dyrektor centralnego zarządu bierze pod uwagę również reklamacje dotyczące jakości projektów.

§ 7. Wysokość premii dla pozostałych pracowników II grupy ustala dyrektor biura.

§ 8. Niezależnie od premii określonej w § 5, pracownicy II grupy premiowej mogą w okresach kwartalnych otrzymać dodatkową premię z 12% pozaplanowej puli, o której mowa w § 4 ust. 2 regulaminu.

Wysokość premii ustala dyrektor biura biorąc pod uwagę:

a) osobiste przyczynienie się poszczególnych pracowników do uwzględnienia w opracowanych projektach postępu technicznego i ekonomii,

b) osobiste wskazania możliwości wykorzystania w opracowanych projektach istniejących rozwiązań (projektów lub ich części) typowych i powtarzalnych lub innych o wysokiej wartości technicznej i ekonomicznej.

Zasady premiowania pracowników III grupy

§ 9. Planowany fundusz premiowy dla pracowników III grupy premiowej wynosi 40% sumy wynagrodzeń zasadniczych.

§ 10. Pracownicy grupy III aktywnie przyczyniający się do wykonania planu produkcyjnego, podwyższenia jakości projektów, wykonującej starannie swoje obowiązki służbowe, mogą otrzymać premię w wysokości:

1) pracownicy działu organizacji produkcji:
kierownik działu,
kierownik sekcji,
starszy inspektor produkcji — do 70%
starszy kalkulator norm, starszy planista,
starszy ekonomista, kalkulator, planista,
ekonomista, inspektor produkcji — do 60%

2) pracownicy działu planowania:
kierownik działu, kierownik secji w dziale,
starszy planista, starszy ekonomista,
planista ekonomista — do 60%.

3) kierownik archiwum — do 50%

4) pracownicy komórki wykończeniowej:
kierownik pracownik wykończeniowej — do 50%
starszy kreślarz — do 35%
kreślarz — do 35%
starszy fotokopista, fotokopista,
starszy introligator, introligator — do 35%

5) pracownicy działu administracji i zaopatrzenia:
kierownik działu, kierownik sekcji zaopatrzenia,
pracownicy komórki personalnej — do 50%
starszy referent zaopatrzenia, transportu, socjalny podległy bezpośrednio kierownikowi działu lub samodzielnej sekcji — do 35%
starszy ekonomista, ekonomista do spraw inwestycji — do 50%

6) pracownikom zatrudnionym na stanowiskach nie wymienionych w niniejszym paragrafie premia nie przysługuje.

§ 11. Premia, przewidziana w § 8, może być również wypłacona pracownikom III grupy premiowej zgodnie z warunkami, o których mowa w tym paragrafie.

§ 12. Wysokość premii dla każdego z pracowników ustala dyrektor biura.

Postanowienia ogólne

§ 13. 1. Za sprawowanie nadzoru autorskiego oraz za czas delegacji, związanych z wykonaniem obowiązków służbowych, pracownikom grupy I przysługuje wynagrodzenie (w stosunku do 8-godzinnego dnia pracy) wraz z premią według wskaźników „A" i „B" w wysokości osiągniętej w danym miesiącu przez pracowników zatrudnionych w danej jednostce organizacyjnej przy wykonaniu prac produkcyjnych.

2. Za czas delegacji, o których mowa w ust. 1, trwający ponad 1 miesiąc, pracownik otrzymuje premię według wskaźnika „A" i „B" w wysokości uzyskanej w poprzednim miesiącu.

§ 14. 1. Za ewentualne przestoje w pracy wypłaca się tylko wynagrodzenie zasadnicze.

2. Za wszelkie inne płatne zwolnienia wypłaca się wynagrodzenie według obowiązujących ogólnie zasad.

§ 15. Za czas zużyty na poprawki weryfikacyjne premia nie przysługuje.

§ 16. Na podstawie decyzji dyrektora poszczególni pracownicy mogą być pozbawieni premii całkowicie lub częściowo, o ile zostanie stwierdzone ich niedbalstwo w wykonaniu obowiązków, które spowodowało jakąkolwiek szkodę dla biura.

59.

ZARZĄDZENIE nr 83 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 15 listopada 1956 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów centralnych zarządów resortu Ministra Budownictwa.

(Or5/56)

W związku z postanowieniami § 1 ust. 2 i § 3 uchwały nr 518 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów centralnych zarzą-

dów przemysłu (Mon. Pol. nr 83, poz. 975) — w celu rozszerzenia uprawnień dyrektorów centralnych zarządów w resorcie Ministra Budownictwa — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uprawnienia dyrektorów centralnych zarządów rozszerza się przez nadanie im dalszych uprawnień, wymienionych w zarządzeniu.

2. Uprawnienia dyrektorów centralnych zarządów, o których mowa w zarządzeniu, odnoszą się do dyrektorów centralnych zarządów (zarządów) resortu Ministra Budownictwa — zwanych w dalszym ciągu „dyrektorami c. z." — odpowiednio do zakresu działania centralnego zarządu (zarządu).

§ 2. W zakresie planowania produkcji, obrotu towarowego i usług nadaje się dyrektorom c. z. uprawnienia do:

1) ustalania — na podstawie zadań otrzymanych od Ministra — zadań dla podporządkowanych przedsiębiorstw w zakresie planów wieloletnich,
2) ustalania — na podstawie zadań rocznych ustalonych przez Ministra dla centralnego zarządu — rocznych zadań planowych dla podporządkowanych przedsiębiorstw,
3) wyrażania zgody na wnioski podporządkowanych przedsiębiorstw o zmianę wskaźników kwartalnych, złożone w trybie przewidzianym w § 2 zarządzenia nr 26 Ministra Budownictwa z dnia 5 września 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Dz. Urz. M.B nr 2, poz. 25) pod warunkiem, że:
   a) w stosunku do przedsiębiorstw budowlano-montażowych — zmiany terminów oddawania obiektów do użytku, uzgodnione przez przedsiębiorstwo z inwestorem, nie naruszą wykonania ustalonego przez Ministra rocznego planu oddawania do użytku obiektów budownictwa ogólnego, z wyjątkiem obiektów, objętych uchwałami Prezydium Rządu i zarządzeniami dwóch ministrów oraz nie naruszą końcowych terminów oddania do użytku zakładów przemysłowych lub ich części, ustalonych w odpowiednich uchwałach Prezydium Rządu,
   b) w stosunku do pozostałych przedsiębiorstw — zmiany, uzgodnione przez przedsiębiorstwo z odbiorcą, nie zmniejszą sumy zadań rocznych ustalonych dla danego przedsiębiorstwa.

§ 3. W zakresie ustalania cen nadaje się dyrektorom c. z. uprawnienia do:

1) zatwierdzania cen na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne oraz usługi dostarczane w obrocie między podporządkowanymi przedsiębiorstwami, jeżeli cena nie została uzgodniona między dostawcą a odbiorcą lub przewyższą ceny ogólnie obowiązujące,
2) zatwierdzania cen na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne oraz usługi nie objęte obowiązującymi cennikami, dostarczane przez podporządkowane przedsiębiorstwa jednostkom organizacyjnym nadzorowanym przez inne centralne zarządy resortu Ministra Budownictwa lub innych resortów, jeżeli cena nie została uzgodniona z odbiorcą,
3) zatwierdzania — na wniosek podporządkowanych przedsiębiorstw — w uzgodnieniu z właściwymi centralami handlu zagranicznego, dopłat eksportowych do ustalonych cen zbytu wyrobów lub usług.

§ 4. W zakresie organizacji, zatrudnienia i płac nadaje się dyrektorom c. z. następujące uprawnienia:

1) w stosunku do centralnego zarządu — do:
   a) ustalania szczegółowej struktury c. z. na podstawie ustalonego przez Ministra zakresu działania c. z., obowiązującej nomenklatury stanowisk, przyznanego limitu etatów i funduszu płac,
   b) gospodarowania etatami w ramach przyznanego funduszu płac oraz wykorzystania tego funduszu przy niepełnym stanie etatów, pod warunkiem nieprzekroczenia ustalonej ilości etatów i górnej granicy wynagrodzenia, obowiązującej dla danego stanowiska,
2) w stosunku do podporządkowanych przedsiębiorstw — do:
   a) przyznawania, w drodze wyjątku, premii produkcyjnej dla dyrektorów i pracowników umysłowych przedsiębiorstw w przypadkach niespełnienia, z uzasadnionych przyczyn, niektórych warunków uprawniających do uzyskania premii,
   b) przyznawania nagród za uruchomienie nowej produkcji i wprowadzenie postępu technicznego — według zasad ustalonych przez Ministra,
   c) przyznawania dyrektorom przedsiębiorstw nagród z odrębnego funduszu jaki na ten cel zostanie ustanowiony przez Ministra,
   d) wyrażania zgody na zaszeregowanie pracowników przedsiębiorstw, w uzasadnionych przypadkach, do grupy (stawki) wynagrodzenia bezpośrednio wyższej niż to przewidują odpowiednie przepisy dla danego stanowiska,
   e) ustalania — w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego — nomenklatury i zaszeregowań (stawek) dla stanowisk nie ujętych w obowiązujących taryfikatorach, a powstałych w związku z uruchomieniem nowej produkcji bądź wprowadzeniem nowych procesów technologicznych, z obowiązkiem zawiadamiania o tym właściwej komórki funkcjonalnej Ministerstwa,
   f) tworzenia przy rozdziale zatwierdzonego rocznego limitu bezosobowego funduszu płac między przedsiębiorstwa, rezerwy z przeznaczeniem na potrzeby, jakie mogą powstać w przedsiębiorstwach w ciągu roku oraz dokonywania przerzutów nie wykorzystanych kwot między przedsiębiorstwami, za zgodą tych przedsiębiorstw,
   g) zastosowania — w przypadkach gospodarczo uzasadnionych — w stosunku do pracowników finansowo-księgowych przedsiębiorstw, zasad premiowania obowiązujących pracowników inżynieryjno-technicznych i ekonomicznych,
   h) przyznawania — według obowiązujących zasad — premii dla dyrektorów i pracowników umysłowych przedsiębiorstw w okresie organizacyjnym,
   i) przyznawania — według obowiązujących zasad — wyższej skali premiowej dla pracowników umysłowych zatrudnionych na:
      aa) budowach uznanych właściwymi aktami za szczególnie ważne dla gospodarki narodowej,
      bb) budowach przemysłowych przemysłu górniczego, hutniczego i budowach zakładów maszyn ciężkich przemysłu chemicznego, energetycznego i materiałów budowlanych,
      cc) budowach wielkich osiedli miejskich i wiejskich,
      dd) placach budów, na których stosowane są uprzemysłowione metody budownictwa,
   j) ustalania dla przedsiębiorstw kategorii płac, o których mowa w przepisach w sprawie zasad wynagradzania

pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych,

k) zaliczania przedsiębiorstw i jednostek organizacyjnych, wchodzących w skład tych przedsiębiorstw, do kategorii bezpośrednio wyższej od przysługującej — zgodnie z przepisami w sprawie wynagradzania niektórych pracowników finansowo-księgowych,

l) ustalania ogólnej kwoty premii dla pracowników przedsiębiorstw i określonych budów za terminowe oddanie obiektów do użytku, w ramach limitu przyznanego dla c. z., oraz określania w tym wysokości premii dla dyrektorów przedsiębiorstw — według zasad obowiązujących w tym zakresie,

m) zatwierdzania programów kursowego doszkalania zawodowego.

§ 5. W zakresie spraw kadrowych nadaje się dyrektorom c. z. uprawnienia do: powoływania i odwoływania dyrektorów podporządkowanych przedsiębiorstw.

§ 6. W zakresie spraw finansowych nadaje się dyrektorom c. z. uprawnienia do:

1) ustalania dla podporządkowanych przedsiębiorstw wysokości rocznej akumulacji oraz wpłat do budżetu Państwa lub dotacji budżetowych;

2) pokrywania, w wyjątkowych przypadkach, strat jednych nadzorowanych przedsiębiorstw z części zysków ponadplanowych bądź nie wykorzystanych dotacji na straty innych nadzorowanych przedsiębiorstw;

3) wyrażania zgody na tworzenie funduszu zakładowego nadzorowanych przedsiębiorstw przemysłowych, w przypadkach zastrzeżonych dotychczas do decyzji Ministra;

4) zatwierdzania preliminarzy kosztów utrzymania zarządu jednostek nadzoru inwestycyjnego, preliminarzy szkolenia kadr tych jednostek w ramach kwot zatwierdzonych w planie inwestycyjnym oraz innych preliminarzy, wynikających z trybu działania centralnego zarządu;

5) zatwierdzania wniosków nadzorowanych przedsiębiorstw o spisywanie na straty nie zawinionych niedoborów materiałów, wyrobów gotowych oraz produkcji w toku we wszystkich przypadkach, przekraczających kompetencje dyrektorów przedsiębiorstw, a zastrzeżonych dotychczas do decyzji Ministra;

6) wydawania zezwoleń na przekazanie w ramach resortu środków trwałych z podporządkowanych przedsiębiorstw;

7) decydowania o przesunięciu terminów inwentaryzacji oraz o wprowadzeniu w nadzorowanym przedsiębiorstwie inwentaryzacji ciągłej z tym, że to ostatnie uprawnienie dyrektor c. z. może przekazać dyrektorowi przedsiębiorstwa;

8) decydowania o przesunięciu terminów składania sprawozdawczości przez podporządkowane przedsiębiorstwa pod warunkiem dotrzymania terminu dla złożenia sprawozdawczości zbiorczej centralnego zarządu;

9) decydowania o udzieleniu przez podporządkowane przedsiębiorstwa — w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych — zamówień spółdzielniom pomocniczym i osobom prywatnym, z wyjątkiem przypadków zastrzeżonych do decyzji dyrektora przedsiębiorstwa;

10) spisywania na straty należności nieściągalnych w granicach ustalonych przez Ministra, zgodnie z obowiązującymi przepisami;

11) składania bezpośrednio w centrali banku finansującego wniosków w sprawie kwartalnych planów kredytowych przedsiębiorstw przemysłowych, transportowych i jednostek obrotu towarowego.

§ 7. W zakresie zagadnień technicznych nadaje się dyrektorom c. z. uprawnienia do:

1) uzupełniania i pogłębiania wytycznych kierunkowych resortu w zakresie wieloletnich i rocznych planów rozwoju techniki budowlanej z uwzględnieniem specyfiki wykonywanych robót i lokalnie występujących trudności i potrzeb;

2) akceptowania wniosków nadzorowanych przedsiębiorstw w sprawie zmian w planach rozwoju techniki, z wyjątkiem zadań w zakresie uprzemysłowienia budownictwa;

3) wydawania przepisów technologicznych dla nowych technologii robót oraz nowych wyrobów (elementów prefabrykowanych itp.), o ile znajdują one zastosowanie jedynie w przedsiębiorstwach nadzorowanych przez dany centralny zarząd;

4) zatwierdzania technicznych norm resortowych, znajdujących zastosowanie jedynie w działalności produkcyjnej danego centralnego zarządu (dotyczy to centralnych zarządów specjalistycznych) — w trybie obowiązującym dla ustanawiania norm resortowych;

5) zatwierdzania norm zużycia materiałowego, z wyjątkiem norm objętych uprawnieniami dyrektora przedsiębiorstwa;

6) decydowania we wszystkich sprawach, dotyczących wynalazczości i racjonalizacji w zakresie, zastrzeżonym dotychczas do decyzji Ministra — zgodnie z uchwałą nr 911 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Mon. Pol. nr 122, poz. 1597);

7) decydowania o przekazywaniu dokumentacji projektowo-kosztorysowej między poszczególnymi przedsiębiorstwami, a innymi jednostkami gospodarki uspołecznionej, z zachowaniem obowiązków umownych w stosunku do osób trzecich;

8) powoływania rad ekonomiczno-technicznych jako organów doradczych i opiniodawczych w zagadnieniach objętych działalnością danego centralnego zarządu.

§ 8. W zakresie inwestycji i remontów nadaje się dyrektorom c. z. uprawnienia do:

1) zatwierdzania założeń, projektów wstępnych i zbiorczych zestawień kosztów budowy wszystkich inwestycji, z wyjątkiem objętych uprawnieniami dyrektorów przedsiębiorstw oraz szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, których wykaz na każdy rok zatwierdza Minister na wniosek Departamentu Inwestycji, uzgodniony z zainteresowanymi centralnymi zarządami; dyrektor c. z. może uprawnienia te przekazać dyrektorom przedsiębiorstw.
Kompetencje w zakresie oceny założeń i projektów wstępnych zostaną uregulowane odrębnymi przepisami;

2) udzielania zezwoleń przedsiębiorstwom na prowadzenie inwestycji na podstawie częściowej, wykonawczej dokumentacji projektowo-kosztorysowej, pod warunkiem nieprzekroczenia zbiorczego kosztorysu;

3) odstępowania od zasady biura kierującego w przypadkach gospodarczo uzasadnionych — w porozumieniu z właściwym biurem projektowym;

4) dokonywania zwiększeń w zestawieniu kosztów budowy dla projektów zatwierdzanych przez dyrektora c. z.;

5) udzielania zezwoleń na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez pracowników podporządkowanych przedsiębiorstw i osoby prywatne — w razie niemożności ulokowania jej w biurach projektowych bądź w innych przypadkach ekonomicznie uzasadnionych — z wyjątkiem zezwoleń objętych uprawnieniami dyrektorów przedsiębiorstw;

6) udzielania zwolnień od obowiązku posiadania generalnego wykonawcy robót budowlano-montażowych i geologicznych;

7) udzielania zwolnień od obowiązku organizowania samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI) — w przypadku wykonywania robót systemem gospodarczym — niezależnie od wysokości przerobu;

8) powoływania komisji do ostatecznego odbioru obiektów inwestycyjnych i przekazywania ich do eksploatacji, z wyjątkiem obiektów zastrzeżonych do decyzji Ministra, których wykaz podawać będzie do wiadomości Departament Inwestycji;

9 dokonywania winkulat w tytułach inwestorów bezpośrednich;

10) zatwierdzania planów zakupu maszyn i urządzeń inwestorów bezpośrednich w ramach zatwierdzonych planów inwestycyjnych i bilansów, z tym, że dyrektor c. z. może uprawnienia te przekazać dyrektorom przedsiębiorstw;

11) dysponowania globalnym bilansem oraz uzupełniającymi przydziałami pozabilansowymi maszyn i urządzeń, przyznanych dla centralnego zarządu;

12) zatwierdzania wniosków w sprawie złomowania sprzętu budowlanego i urządzeń, z wyjątkiem sprzętu ciężkiego;

13) zatwierdzania wniosków w sprawie przedłużenia okresów międzyremontowych maszyn i urządzeń pod warunkiem uzgodnienia każdorazowo tej sprawy z właściwym przedsiębiorstwem remontowym.

§ 9. W zakresie zaopatrzenia materiałowo-technicznego i zbytu nadaje się dyrektorom c. z. uprawnienia do:

1) akceptowania — w porozumieniu z Centralnym Zarządem Zaopatrzenia — dodatkowych wniosków podporządkowanych przedsiębiorstw, wynikłych w toku realizacji planów produkcyjnych, w sprawach przydziału materiałów rozdzielanych centralnie;

2) dokonywania przerzutów materiałów rozdzielanych w ramach centralnego zarządu;

3) udzielania zezwoleń dyrektorom podporządkowanych przedsiębiorstw na sprzedaż wyrobów w porozumieniu z aparatem zbytu — według ogólnie obowiązujących przepisów — bezpośrednio odbiorcom w przypadkach, gdy powołane do dystrybucji instytucje nie są zdolne zapewnić sprawnego rozprowadzenia towarów bądź, gdy przedsiębiorstwo posiada decydujący lub poważny udział w ogólnokrajowej produkcji danego rodzaju wyrobu;

4) wydawania opinii o imporcie wyrobów produkowanych bądź przewidzianych do produkcji przez przedsiębiorstwa nadzorowane przez centralny zarząd.

§ 10. W pozostałym zakresie nadaje się dyrektorom c. z. uprawnienia do:

1) rozporządzania funduszem dyspozycyjnym dyrektora c. z. zgodnie z zasadami ustalonymi odrębnymi przepisami;

2) wydawania zezwoleń dla cudzoziemców na wstęp do podporządkowanych przedsiębiorstw oraz fotografowanie i filmowanie w obrębie tych przedsiębiorstw, z wyjątkiem zakładów w budowie, które posiadają charakter specjalny;

3) dysponowania na wyjazd w teren samochodem służbowym przydzielonym dyrektorowi c. z., zgodnie z odrębnie ustalonymi przepisami.

§ 11. Uprawnienia dyrektorów c. z., o których mowa w zarządzeniu, nie naruszają dotychczasowych uprawnień dyrektorów przedsiębiorstw oraz specjalnych uprawnień dyrektorów niektórych przedsiębiorstw, które to uprawnienia nadane zostały w przepisach szczególnych.

§ 12. Zobowiązuje się dyrektorów departamentów i centralnych zarządów (zarządów) funkcjonalnych do opracowania przepisów lub zmiany obowiązujących przepisów, których konieczność wynika z postanowień zarządzenia — w terminie do dnia 30 listopada 1956 r.

§ 13. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 listopada 1956 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
W. Kopeć

60.

ZARZĄDZENIE nr 84 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 21 listopada 1956 r.

w sprawie zmiany zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w niektórych przedsiębiorstwach.

(ZP/3/56)

W celu ustabilizowania płac pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych, zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa, w których nie dokonano regulacji płac po dniu 1 stycznia 1956 r., polegającej na podwyższeniu wynagrodzeń zasadniczych i zmniejszeniu wysokości premii za realizację planów, w wykonaniu uchwały nr 594 Prezydium Rządu z dnia 22 września 1956 r. w sprawie tymczasowych zasad premiowania pracowników umysłowych, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przypadku niewykonania planu produkcyjnego w przedsiębiorstwach, wymienionych w załączniku do zarządzenia, pracownikom inżynieryjno-technicznym i administracyjno-biurowym, zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, przyznać należy, zgodnie z obowiązującym trybem — premię:

1) w wysokości trzech czwartych premii przysługującej za wykonanie planu, lub

2) w wysokości przysługującej za wykonanie planu produkcyjnego w 100%, zmniejszonej o 10% za każdy 1% niedoboru planu produkcyjnego.

2. W stosunku do biur projektów pod określeniem „plan produkcyjny" rozumieć należy: „wskaźnik terminowości" i „wskaźnik jakości".

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1956 roku.

MINISTER
wz. **St. Bęć**

Załącznik do zarządzenia nr 84 Ministra Budownictwa z dnia 21 listopada 1956 r.

WYKAZ

przedsiębiorstw, w których obowiązują zmienione zasady premiowania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych.

1. Biuro Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego,
2. Zakład Sprzętu i Urządzeń Energetycznych „Energosprzęt",
3. Biura projektów resortu Ministra Budownictwa,
4. Przedsiębiorstwo Geologiczno-Fizjograficzne i Geodezyjne, Budownictwa Miejskiego „Geoprojekt",
5. Biuro Studiów i Projektów Konstrukcji Stalowych Budownictwa.

61.

ZARZĄDZENIE nr 85 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 21 listopada 1956 r.

w sprawie zasad wynagradzania brakarzy kontroli technicznej zatrudnionych w niektórych zakładach pracy resortu Ministra Budownictwa.

(ZP/3/56)

Po porozumieniu z Państwową Komisją Płac oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — zarządza się, co następuje:

§ 1. Brakarzy kontroli technicznej, zatrudnionych w przedsiębiorstwach nadzorowanych przez Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych oraz w zakładach produkcji pomocniczej, warsztatach i zakładach remontu sprzętu budowlanego, wchodzących w skład przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa, należy wynagradzać:

1) w kategoriach zaszeregowania do VII włącznie według stawek płac akordowych z premią w wysokości do 60% stawki akordowej,
2) w VIII kategorii zaszeregowania według stawki dniówkowej z premią do 70% stawki dniówkowej.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 listopada 1956 r.

M I N I S T E R
wz. **St. Bęć**

62.

ZARZĄDZENIE nr 96 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 26 listopada 1956 r.

w sprawie ustalania ilości materiałów drzewnych znajdujących się w deskowaniach, rusztowaniach, stemplowaniach oraz innych konstrukcjach usługowych.

(CZZ/56)

Na podstawie § 23 ust. 4 pkt 3 uchwały nr 871 Prezydium Rządu z dnia 29 października 1955 r. w sprawie wzmożenia oszczędności materiałów drzewnych oraz właściwego gospodarowania tymi materiałami w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej (Mon. Pol. nr 111, poz. 1449) oraz w celu ustalenia stanu zapasu drewna w produkcji zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przedsiębiorstwach (zjednoczeniach) budowlano-montażowych podległych Ministrowi Budownictwa wprowadza się obowiązek stosowania instrukcji w sprawie ustalania ilości materiałów drzewnych znajdujących się w deskowaniach, rusztowaniach, stemplowaniach oraz innych konstrukcjach usługowych, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

2. Za prawidłowe wykonanie postanowień instrukcji odpowiedzialni są dyrektorzy przedsiębiorstw (zjednoczeń).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1956 r.

Równocześnie tracą moc:

1) zarządzenie nr 221 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 grudnia 1955 r. w sprawie przeprowadzania inwentaryzacji materiałów drzewnych w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. MBMiO nr 24, poz. 174),
2) okólnik nr 71 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 24 grudnia 1955 r. w sprawie ustalenia ilości materiałów drzewnych, znajdujących się w deskowaniach, stemplowaniach i rusztowaniach.

M I N I S T E R
wz. **K. Jaworski**

Załącznik do zarządzenia nr 96 Ministra Budownictwa z dnia 26 listopada 1956 r.

INSTRUKCJA

w sprawie ustalania ilości materiałów drzewnych znajdujących się w deskowaniach, rusztowaniach, stemplowaniach oraz innych konstrukcjach usługowych.

§ 1. Przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budowlano-montażowe obowiązane są do corocznego ustalania ilości materiałów drzewnych znajdujących się w deskowaniach, rusztowaniach, stemplowaniach oraz innych konstrukcjach usługowych (nie stanowiących wyposażenia placu budowy) według stanu na dzień 31 grudnia.

§ 2. 1. Ilość materiałów drzewnych — oddzielnie tartych, oddzielnie okrągłych — ustalać należy:

1) dla konstrukcji typowych — na podstawie obmiaru robót (lub zapisów w książce obmiarów), przy zastosowaniu „Tymczasowych Norm Zużycia Podstawowych Materiałów Budowlanych" — Część I „Materiały dla Robót Ogólno Budowlanych",
2) dla konstrukcji nietypowych — na podstawie obmiaru robót (lub zapisów w książce obmiarów) i szacunkowych obliczeń ilości materiałów drzewnych, wchodzących w skład konstrukcji (w drodze szczegółowego pomiaru materiałów wchodzących w określoną — przeciętną część konstrukcji i ustalenie na tej podstawie masy dla całości danej konstrukcji),
3) dla drewna pochodzącego z rozbiórki konstrukcji wymienionych w § 1, a nie przyjętego jeszcze do magazynu — na podstawie pomiaru szacunkowego.

2. Od ilości drewna ustalonego w konstrukcjach wymienionych w ust. 1 pkt 1) i 2) nie należy potrącać ewentualnych strat, jakie powstaną przy demontażu, natomiast sza-

cunkowo ustalony stan drewna wymienionego w ust. 1 pkt 3) powinien uwzględniać ilości drewna nadającego się do dalszej produkcji budowlano-montażowej (ustalona szacunkowo ilość pomniejszona o procent drewna nie nadającego się do ponownego zastosowania w produkcji.

§ 3. 1. Wyniki ustaleń, o których mowa w § 2, należy ująć w zestawienie według poniższego wzoru:

Nazwa obiektu, budowy, przedsiębiorstwa (niepotrzebne skreślić)	Drewno w konstrukcjach wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1) i 2)		Drewno wymienione w § 2 ust. 1 pkt 3)	
	tarte m³	okrągłe m³	tarte m³	okrągłe m³
Razem				

2. Zestawienia sporządzają: budowy w rozbiciu na obiekty, przedsiębiorstwa (zjednoczenia) w rozbiciu na budowy, centralne zarządy w rozbiciu na przedsiębiorstwa (zjednoczenia).

3. Przedsiębiorstwa (zjednoczenia) nadsyłają zestawienia do nadzorujących je centralnych zarządów w terminie do dnia 20 stycznia, a centralne zarządy do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia — do dnia 25 stycznia każdego roku.

§ 4. Ustalone w trybie instrukcji ilości materiałów drzewnych nie podlegają wprowadzeniu do ewidencji magazynowej, ani do bilansu przedsiębiorstwa (zjednoczenia).

63.

PISMO OKÓLNE nr 25 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 10 listopada 1956 r.

w sprawie składu Rady Naukowo-Technicznej przy Ministrze Budownictwa.

(Znak: GM/2/9-14/27/56)

Gabinet Ministra podaje do wiadomości decyzję I-go Zastępcy Ministra Budownictwa prof. dra Cz. Bąbińskiego z dnia 10 listopada 1956 r., który kierując się tendencją zapewnienia niezależności Rady Naukowo-Technicznej zrezygnował z osobistego kierowania jej pracami i równocześnie powołał na stanowisko Przewodniczącego Rady Naukowo-Technicznej prof. dra inż. W. Żenczykowskiego oraz na członka prezydium Dyrektora Generalnego mgra inż. M. Rojowskiego.

DYREKTOR GABINETU
R. Zaleski

64.

PISMO OKÓLNE nr 27 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 15 listopada 1956 r.

w sprawie baz remontowych sprzętu spawalniczego.

(DME/I/A-3/56)

Podając poniżej odpis zarządzenia nr 108 Prezesa Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy z dnia 28 lipca 1956 r. w sprawie uruchomienia baz remontowych sprzętu spawalniczego, Ministerstwo Budownictwa — Departament Głównego Mechanika komunikuje:

1) Jednostki resortu Ministra Budownictwa, które nie mają możliwości technicznych i technologicznych do wykonania we własnym zakresie remontów użytkowanego sprzętu spawalniczego w przypadkach, gdy zachodzi niemożność udzielenia w tym zakresie zamówienia przedsiębiorstwu państwowemu, mogą korzystać z usług baz remontowych resortu spółdzielczości pracy, z jednoczesnym zachowaniem obowiązujących w tym względzie przepisów finansowych oraz przepisów pisma okólnego nr 59 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1956 r. w sprawie udzielania przez państwowe jednostki gospodarcze zamówień spółdzielniom pracy oraz pomocniczym spółdzielniom rzemieślniczym (Mon. Pol. nr 20, poz. 268, nr 57, poz. 626).

2) Wykaz i specjalizacja baz remontowych sprzętu spawalniczego oraz zasady przyjmowania i wykonywania remontów podane są w zał. zał. nr 1 i 2 do ww. zarządzenia Prezesa Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU
S. Hlibowicki

ZARZĄDZENIE PREZESA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZOŚCI PRACY

nr 108 z dnia 28 lipca 1956 r.

(znak: PM2/TT2/TP/55)

w sprawie baz remontowych sprzętu spawalniczego.

Na podstawie § 16 uchwały nr 77/55 Prezydium Rządu z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie zapewnienia odpowiednich warunków dla rozwoju spawalnictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. Bazy remontowe spółdzielni pracy przeprowadzają naprawę sprzętu spawalniczego dla potrzeb użytkowników tego sprzętu. Wykaz baz remontowych, teren ich działania oraz rodzaj sprzętu przyjmowanego przez te bazy do naprawy określa załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Przyjmowanie do naprawy sprzętu spawalniczego przez bazy remontowe winno odbywać się według zasad ustalonych w instrukcji stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Krajowe i wojewódzkie związki spółdzielni pracy zrzeszające spółdzielnie wymienione w załączniku nr 1 obowiązane są do udzielania im pomocy dla zabezpieczenia właściwego i terminowego wykonania napraw sprzętu spawalniczego.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES
wz. **J. Niemiec**

W porozumieniu:
Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego
wz. **W. Lesz**

Załącznik nr 1 do zarządzenia Prezesa Zarządu CZSP nr 108 z dnia 28.VII.1956 r.

WYKAZ BAZ REMONTOWYCH SPRZĘTU SPAWALNICZEGO

	Rodzaj sprzętu	Nazwa i adres spółdzielni	Teren działalności
1	2	3	4
1	Spawarki elektryczne a) wirowe b) transformatorowe Zgrzewarki	Spółdzielnia Pracy „Elektryk" — Białystok, ul. Stalina 25	woj. białostockie, olsztyńskie
		Spółdzielnia Pracy „Elektrometal" — Tczew, ul. J. Dąbrowskiego 20	woj. bydgoskie, gdańskie, koszalińskie
		Spółdzielnia Pracy „Elektryk" — Lublin, ul. Zielona 5	woj. lubelskie, rzeszowskie
		Spółdzielnia Pracy „Precyzja" — Katowice, ul. Gliwicka 10	woj. katowickie, opolskie, krakowskie, kieleckie
		Spółdzielnia Pracy „Spes" — Łódź, ul. Kościuszki 32	m. Łódź, woj. łódzkie, m. st. Warszawa, woj. warszawskie, poznańskie
		Spółdzielnia Pracy Elektryków — Wrocław, ul. Stalina 32	woj. wrocławskie, zielonogórskie, szczecińskie
2	Spawarki elektryczne tylko transformatorowe	Spółdzielnia Pracy „Postęp" — Zabrze, ul. Wolności 304	woj. katowickie, opolskie, krakowskie, kieleckie
3	Automaty Półautomaty	Spółdzielnia Pracy „Tryb" — Bydgoszcz, ul. 3 Września 7	cały kraj
4	Wytwornice acetylenowe niskociśnieniowe	Spółdzielnia Pracy „Tryb" — Bydgoszcz, ul. 3 Września 7	woj. bydgoskie, poznańskie, warszawskie, m. st. Warszawa, woj. białostockie, gdańskie, olsztyńskie, koszalińskie, szczecińskie
		Spółdzielnia Pracy „Odlewników Metali" — Mysłowice, ul. Strumińskiego 12	woj. katowickie, krakowskie, rzeszowskie, lubelskie, kieleckie, opolskie, wrocławskie, zielonogórskie, łódzkie, m. Łódź
5	Wytwornice acetylenowe a) niskociśnienowe o ciśnieniu dopuszczonym do 1000 mm słupa wody b) wysokociśnieniowe o ciśn. dopuszczonym powyżej 1000 do 15000 mm słupa wody	Spółdzielnia Pracy „Blacho-sprzęt" — Cieszyn, ul. Bednarska 3/5	woj. katowickie, krakowskie, rzeszowskie, lubelskie, kieleckie, opolskie, wrocławskie, zielonogórskie
		Spółdzielnia Pracy „Tryb" — Bydgoszcz, ul. 3 Września 7	m. Łódź, woj. łódzkie, bydgoskie, poznańskie, m. st. Warszawa, woj. olsztyńskie, warszawskie, białostockie, gdańskie, koszalińskie, szczecińskie
6	Reduktory	Spółdzielnia Pracy „Tryb" — Bydgoszcz, ul. 3 Września 7	woj. bydgoskie, gdańskie, koszalińskie, szczecińskie
		Spółdzielnia Pracy „Precyzja" — Katowice, ul. Gliwicka 10	woj. katowickie, wrocławskie, opolskie, krakowskie, rzeszowskie
		Spółdzielnia Pracy „Waga", Punkt Usługowy — Warszawa, ul. Piwna 51/53	woj. warszawskie, m. st. Warszawa, woj. olsztyńskie, białostockie, lubelskie, m. Łódź, woj. łódzkie, kieleckie, poznańskie, zielonogórskie
		Spółdzielnia Pracy „Mikro", Punkt Usługowy — Warszawa, Al. Jerozolimskie 129	
7	Manometry	Spółdzielnia Pracy „Tryb" — Bydgoszcz, ul. 3 Września 7	woj. bydgoskie, gdańskie, koszalińskie, szczecińskie
		Spółdzielnia Pracy „Waga", Punkt Usługowy — Warszawa, ul. Piwna 51/53	m. st. Warszawa, woj. warszawskie, olsztyńskie, białostockie, lubelskie, m. Łódź, woj. łódzkie, poznańskie, zielonogórskie
		Spółdzielnia Pracy „Mikro", Punkt Usługowy — Warszawa, Al. Jerozolimskie 129	m. st. Warszawa, woj. warszawskie, kieleckie
		Spółdzielnia Pracy „Precyzja" — Katowice, ul. Gliwicka 10	woj. katowickie, wrocławskie, opolskie, krakowskie, rzeszowskie

1	2	3	4
8	Palniki	Spółdzielnia Pracy „Tryb" — Bydgoszcz, ul. 3 Września 7	woj. bydgoskie, szczecińskie, koszalińskie, gdańskie, poznańskie, olsztyńskie, białostockie, m. st. Warszawa, woj. warszawskie, m. Łódź, woj. łódzkie
		Spółdzielnia Pracy „Precyzja" — Katowice, ul. Gliwicka 10	woj. katowickie, lubelskie, kieleckie, rzeszowskie, krakowskie, opolskie, wrocławskie, zielonogórskie

Załącznik nr 2 do zarządzenia Prezesa Zarządu CZSP nr 108 z dnia 28.VII.1956 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad przyjmowania do naprawy sprzętu spawalniczego.

§ 1. Przyjmowanie do remontu urządzeń spawalniczych i sprzętu spawalniczego jak: wytwornic acetylenowych, spawarek wirujących transformatorowych, punktowych, stykowych automatów, półautomatów itp. oraz osprzętu spawalniczego jak: palników, reduktorów, manometrów przez bazy remontowe spółdzielni pracy następuje w trybie i według zasad określonych w niniejszej instrukcji.

§ 2. Zadaniem baz remontowych jest szybka i sprawna renowacja zużytych i uszkodzonych urządzeń spawalniczych dla przemysłu państwowego i spółdzielczego.

§ 3. 1. W celu umożliwienia właściwego planowania operatywnego baz remontu sprzętu spawalniczego, zleceniodawca powinien przed wysyłką sprzętu do remontu zgłosić uprzednio do bazy przewidywany remont, podając jednocześnie dokładną charakterystykę danego urządzenia, a w tym również treść wszystkich tabliczek fabrycznych.

2. Zgłoszenie remontu winno nastąpić przynajmniej na 2 miesiące przed wysyłką sprzętu spawalniczego do bazy remontowej, która obowiązana jest potwierdzić przyjęcie sprzętu do remontu podając przewidywany termin wykonania oraz przybliżony koszt remontu, oparty o kalkulację wstępną. Jeżeli w czasie przeprowadzanej naprawy okaże się, że koszt remontu przekroczy 10% sumy podanej w kalkulacji wstępnej, baza remontowa powinna uzyskać zgodę zleceniodawcy na kończenie remontu.

§ 4. Zakwalifikowane urządzenie do spawania gazowego wraz z opisem uszkodzonych elementów przesyła użytkownik do bazy remontowej. Wytwornice acetylenowe oraz ich urządzenie zabezpieczające przesyła użytkownik do bazy remontowej wraz z protokołem Biura Dozoru Technicznego.

§ 5. 1. Użytkownicy zgłaszający do remontu urządzenia spawalnicze obowiązani są dostarczyć do baz remontowych dokumentację techniczno-ruchową sporządzoną według zasad określonych w uchwale nr 757 Prezydium Rządu z dnia 30 października 1954 r. w sprawie obowiązku sporządzania i dostarczania dokumentacji techniczno-ruchowej dla maszyn, urządzeń, sprzętu i aparatury technicznej (Monitor Polski nr 115, poz. 1644).

W razie niedostarczenia dokumentacji przez użytkowników, bazy remontowe powinny zwracać się o dostarczenie dokumentacji do producentów sprzętu lub do właściwych biur konstrukcyjnych.

W przypadku niemożliwości uzyskania na tej drodze dokumentacji wykonawca remontu powinien porozumieć się z użytkownikiem sprzętu co do sposobu dostarczenia niezbędnej dokumentacji.

§ 6. Urządzenie i sprzęt spawalniczy wysyłany do baz remontowych powinien być odpowiednio pakowany, aby w czasie transportu nie uległ uszkodzeniu. Bazy remontowe po dokonaniu remontu pakują urządzenie i sprzęt spawalniczy w te same opakowania, w których został przesłany.

Wysyłka sprzętu spawalniczego do zleceniodawcy powinna być dokonana z zachowaniem obowiązujących przepisów o transporcie i ubezpieczeniu tego rodzaju urządzeń.

§ 7. Na opakowaniach, w których wysyłane są wytwornice acetylenowe należy umieścić w widocznym miejscu napis: „ostrożnie z ogniem".

§ 8. 1. Przed każdym transportem wytwornicy acetylenowej należy odłączyć węże gumowe i usunąć z niej resztki mułu starannie czystą wodą.

2. Przed każdym transportem urządzeń spawalniczych elektrycznych należy odłączyć od urządzeń przewody doprowadzające i odprowadzające.

§ 9. Kontrola techniczna bazy remontowej, w oparciu o obowiązujące przepisy o budowie i stanie technicznym sprzętu spawalniczego winna stwierdzić protokolarnie stan nadesłanego do remontu sprzętu.

§ 10. Wprowadzanie jakichkolwiek zmian konstrukcyjnych w urządzeniach i sprzęcie spawalniczym w czasie remontu jest niedozwolone. Zmiany konstrukcyjne w wytwornicach acetylenowych, ich osprzęcie i urządzeniach zabezpieczających powinny być akceptowane przez Urząd Dozoru Technicznego, a w urządzeniach elektrycznych przez Biuro Zbytu Gazów Technicznych.

§ 11. Po dokonaniu naprawy, kontrola techniczna bazy remontowej przeprowadza odbiór sprzętu spawalniczego. W przypadku wyremontowania wytwornic acetylenowych lub ich urządzeń zabezpieczających baza remontowa występuje do Biura Dozoru Technicznego z wnioskiem o dopuszczenie wytwornicy do użytku lub dokonania badania okresowego.

Koszty badań dopuszczających lub badań okresowych pokrywa baza remontowa, wliczając je w koszty remontu.

§ 12. Za właściwe, terminowe i zgodne z przepisami wyremontowanie urządzeń i sprzętu spawalniczego odpowiedzialność ponosi kierownik bazy remontowej.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 68

z 31.X.56 r. znak: OR5-020/56 w sprawie podporządkowania Biura Projektów i Studiów Prefabrykacji Centralnemu Zarządowi Produkcji Elementów Budowlanych.

Zarządzenie Ministra nr 70

z 3.XI.56 r. znak: GM/2/9-11/56 w sprawie tymczasowej zależności służbowej komórek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa.

Zarządzenie Ministra nr 71

z 31.X.56 r. znak: ZP/V/4245/56 w sprawie likwidacji Od-

działu Zaopatrzenia Robotniczego przy Krakowskim Zjednoczeniu Wodno-Inżynieryjnym Budownictwa Przemysłowego w Krakowie.

Zarządzenie Ministra nr 73

z 20.IX.56 r. znak: OR3/01/56 w sprawie zmiany podporządkowania niektórych przedsiębiorstw.

Zarządzenie Ministra nr 74

z 7.XI.56 r. znak: ZP/5/56 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Gocław", położonego w Warszawie przy ul. Parczewskiej 1.

Zarządzenie Ministra nr 75

z 18.X.56 r. znak: OR4/56 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Eksportu Wytwórni Betonów — Fabex".

Zarządzenie Ministra nr 79

z 30.X.56 r. znak: ZP/5/G/4095/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Robót Inżynieryjnych Budownictwa Miejskiego w Poznaniu.

Zarządzenie Ministra nr 80

z 20.X.56 r. znak: Fi/301/56 w sprawie zasad tworzenia funduszu dyspozycyjnego oraz rozporządzania nim przez dyrektorów przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 27.X.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Rasztów 2", położonego w powiecie Wołomin.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 27.X.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Konradów" położonego w powiecie Nysa.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 30.X.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa „Rębowo" powiat Pruszcz Gdański.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 30.X.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa „Włodary" powiat Nysa.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 30.X.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa „Korytnica" powiat Jędrzejów.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

z 6.XI.56 r. w sprawie zmiany nazwy, przedmiotu działania i podporządkowania Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Sprzętu Budownictwa Miejskiego.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 7.XI.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Morszków w gminie Jabłonna, pow. Sokołów, woj. warszawskie przez Warszawskie Zjednoczenie Robót Lądowo-Inżynieryjnych Budownictwa Przemysłowego Nr 1 na rzecz Wojewódzkiego Zarządu PGR dla Zespołu PGR Przezdziatka.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 9.XI.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Lenarcice" położonego w powiecie Głubczyce.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 10.XI.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa Głuszyna, powiat Poznań.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 14.XI.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa „Gogolin" powiat Bydgoszcz.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa oraz Pracy i Opieki Społecznej

z 19.XI.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Pawlikowice, pow. krakowski.

Zarządzenie nr 5/Prod.

z 2.XI56 r. znak: In.3/1288/56 w sprawie rozruchu i uruchomienia Czechowickich Zakładów Elementów Żużlobetonowych w Czechowicach.

Zarządzenie nr 6/Prod.

z 2.XI.56 r. znak: In.3/1289/56 w sprawie rozruchu i uruchomienia Częstochowskich Zakładów Elementów Żużlobetonowych w Częstochowie.

Zarządzenie nr 7/Prod.

z 2.XI.56 r. znak: In.3/1290/56 w sprawie rozruchu i uruchomienia Wytwórni Żużlobloków w Krakowskich Zakładach Betoniarskich i Żelbetowych w Krakowie-Czyżynach.

Pismo okólne Ministerstwa nr 26

z 10.XI.56 r. znak: ZP/2/56 w sprawie nagród dla brygad zespolonych (kompleksowych).

Pismo okólne Ministerstwa nr 28

z 16.XI.56 r. znak: TE-7/56 w sprawie materiałów do cieplnych sieci zdalaczynnych.

Pismo okólne Ministerstwa nr 29

z 17.XI.56 r. znak: ZP/3/4575/56 w sprawie podstawy do obliczania premii dla pracowników umysłowych.

Polecenie służbowe nr 30

z 9.XI.56 r. znak: ZBA/56 w sprawie powołania Komisji Inwentaryzacyjnej Ministerstwa Budownictwa dla przeprowadzenia rocznej inwentaryzacji w 1956 r.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5
Telefon Redakcji:
Centrala 6-40-81 (do 9) wewn. 249
Telefon Administracji:
Centrala 6-40-41 (do 5) wewn. 156
Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa — prenumerata roczna zł 36,—. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu.
Cena zł 3,—

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5

Druk. LSW. W-wa. Zam. 955c z dnia 28.XI.56 r. Pap. druk. kl. V 70 g. A1. Nakład 7.000 egz. B-60